

KARTA E APOSTOLLIT PAVEL MBE EBRENJTE

Krye 1

¹ Perëndia, pasi u foli që-moti atërvet t'anë me anë të profitërvet shumë herë e me shumë mënyrëra, ² Ndë këto dit të-pastajme na foli neve me anë të Birit, të-cilin' e bëri trashëgimtar të të-gjithave, me anë të të-cilit bëri edhe jetëtë; ³ I-cili, dyke qënë ndriçim' i lavdisë edhe karakter' i qënjes' s'ati, edhe dyke mbajturë të-gjitha me fjalën' e fuqis' së ti, pasi me anë të vetëhes' së ti qëroj fajetë t'anë, ndënjtj mbë të-djathtët të madhërisë ndë të-lartët **vënde**; ⁴ Edhe ubë kaqë m'i-mirë nga ëngjëjtë, sa më të-çquarë emërë se ata ka trashëguarë.

⁵ Sepse cilit prej ëngjëjvet i tha ndonjëherë, "Ti je biri im; unë sot të kam pjellë?" ⁶ Edhe përsëri "Unë dot' i jem ati Atë, edhe ay dotë më jetë Bir?" Edhe, kur të klasë përsëri të-parë lindurinë ndë botët, thotë, "Edhe let' i falen' ati gjithë ëngjëjt' e Perëndisë." ⁷ Edhe për ëngjëjtë thotë, "Ay që bën ëngjëjt' e ti frymëra, edhe punëtorët' e ti flakë zjarri." ⁸ Po për Birinë **thotë**, "Froni yt, o Perëndi, **është** ndë jetët të jetësë; shkop drejtërie **është** shkopi i mbretërisë s'ate. ⁹ Deshe drejtërinë, e pate cmir paudhërinë; përëndaj të leu, o Perëndi, Perëndia yt, me vaj gëzimi më tepërë se pjesëtarët' e tu." ¹⁰ Edhe, "Ti ndë kryet, o Zot, themelose dhenë, edhe punëra të duarvet të tua janë qiejtë. ¹¹ Ata dotë prishenë, po ti mbetesh; edhe të-gjithë si robë dotë vjetëronenë, ¹² Edhe posi të-veshurë dot' i pshjtellç ata, edhe dotë ndërronenë; po ti je gjithay, edhe vjet' e tu nukë dotë shterenë."

¹³ Edhe cilit prej ëngjëjvet i tha ndonjëherë, "Rri prej së-djathtësë s'ime, gjersa të vë armiqt' e tu ndënëkëmbje të këmbëvet të tua." ¹⁴ Nukë janë të-gjithë frymëra punëtoare, që dërgonenë për shërbesë për ata që kanë për të trashëguarë shpëtim?

Krye 2

¹ Përëndaj duhetë neve më tepërë t'u'a vëmë veshnë atyreve që dëgjuamë, semos shkasëmë ndonjë herë. ² Sepse ndë doli e-vërtetë fjala që ufol me anë të ëngjëjvet, edhe çdo të-shkelurë **porosie** edhe të-mos-dëgjuarë mori mundim të-drejtë, ³ Qysh neve dotë shpëtojmë, ndë mos ukujdeshimë për një kaqë të-math shpëtim? i-cili, pasi zuri të flitetë prej Zotit, uvërtetua ndër ne prej atyreve që e dëgjuanë; ⁴ Edhe Zoti dëshmonte bashkë me shënja e me çudira, e me çdo farë fuqirash, edhe me të-ndara **dhurëtirash** të Frymës' së-Shënjtëruarë, pas dashurimit të ti.

⁵ Sepse nuk' u vuri ndënë pushtett të ëngjëjvet botënë që ka për të ardhurë, për të-cilënë po flasëmë. ⁶ Edhe dikush dëshmoj mbë një vënt, dyke thënë, "Ç'është njeriu, që t'a kujtonjç? a i bir' i njeriut që t'a vështronjç? ⁷ E bëre pak gjë më të-poshtërë nga ëngjëjtë; me lavdi e me nder e kurorëzove atë, edhe e vure përmbi punërat të duarvet të tua; ⁸ Të-gjitha i vure përposh këmbëvet t'ati," sepse pasi vuri të-gjitha ndënë pushtett t'ati, nukë la asgjë të-pavënë ndënë pushtett t'ati. Po ndashti nukë shohëmë edhe të-gjitha të jenë vënë ndënë pushtett t'ati. ⁹ Po Jisunë që që bërë pak gjë më i-poshtërë nga ëngjëjtë e shohëmë, për pësimin' e vdekjesë, të-kurorëzuarë me lavdi e me nder, që me hirin' e Perëndisë të ngjëronetë vdekje për çdo njeri. ¹⁰ Sepse i duhej ati, për të-cilinë **janë** të-gjitha, edhe me anë të të-cilit **ubënë** të-gjitha, dyke prurë shumë bij ndë lavdi, të bënëjë me anë të-pësuarave të-sosurë kryetarin' e shpëtimt' atyreve.

¹¹ Me-qënë-që edhe ay që shënjtëron edhe ata që shënjtëronenë **janë** të-gjithë prej njëj; për të-cilënë ngajë nukë turpëronetë t'i quanjë ata vëllezër, ¹² Dyke thënë, "Dot' u rrëfenj emërinë t'ënt vëllezërvet të mi, ndë mest të kishësë dotë të lavduronj." ¹³ Edhe prapë, "Unë dotë kem shpresënë t'ime mb'atë," Edhe përsëri, "Ja unë, edhe çunatë që më dha Perëndia." ¹⁴ Edhe me-qënë-që çunatë kanë marrë pjesë prej mishi e gjaku, edhe ay gjithashtu mori pjesë prej gjithatyre **gjërërave**, që të prishnjë me anë të vdekjesë atë që ka pushtetin' e vdekjesë, do-me-thënë djallinë, ¹⁵ Edhe të shpëtonjë gjith' ata, të-cilëtë për frikën' e vdekjesë ishinë gjithë jetën' e **tyre** ndënë skllavëri. ¹⁶ Sepse me të-vërtetë nuk' u ndih ëngjëjvet, po farës' s'Avraamit i ndih. ¹⁷ Përëndaj duhej t'u gjante së-gjithash vëllezërvet, që të bënej kryepriift i-dhëmçurë edhe besëtar mbë punëratë që kanë të bënjënë me Perëndinë, që të bënjë të-paqtuarë për fajet' e llauzit. ¹⁸ Sepse mb'atë që pësoj vetë, kur unga, munt t'u ndihnjë atyreve që ngitenë.

Krye 3

¹ Andaj, o vëllezër shënjtorë, pjesëtarë te të-thërriturit prej qielli, vështroni apostollin edhe kryepriiftin' e rrëfimit t'ënë, Jisu Krishtinë; ² I-cili është besëtar tek ay që e bëri, sikundrë edhe Mosisiu **qe besëtar** ndë gjithë shtëpit t'ati. ³ Sepse ky ulavduruu kaqë më tepërë se Moisiu, sa ka më shumë nder se shtëpia ay që e ndërtoj atë. ⁴ Sepse çdo shtëpi ndërtonetë prej ndonjëj; po ay që ndërtoj të-gjitha **është** Perëndia. ⁵ Edhe Moisiu qe besëtar ndë gjithë shtëpit t'ati si shërbëtuar, për dëshmim t'atyre **gjërërave** që dotë flitëshinë; ⁶ Po Krishti, si bir mbi shtëpin' e ti; shtëpia e të-cilit jemi neve, ndë mbajçimë shtrënguarë kuximin' edhe të-mburrurit' e shpresësë gjer ndë funt.

⁷ Përëndaj, sikundrë thotë Frym' e-Shënjtëruarë, ⁸ "Sot ndë dëgjofsh zën' e ati, Mos ashpëroni zëmëratë t'uaj si ndë pikëllimt, ndë ditët të ngasjesë ndë shkretëtirët; ⁹ Ku atëritë t'uaj më nganë, më provuanë, edhe panë punërat' e mia dy zet vjet. ¹⁰ Përëndaj uzëmëruashë me atë bres, edhe thashë, Përherë gënjenenë ndë zëmëratë **të tyre**; edhe ata nuk' i njohnë udhët' e mia. ¹¹ Përëndaj bëra be ndë zëmëratët t'ime, S'kanë për të hyrë ndë të-prëjturit t'im."

¹² Vështroni, o vëllezër, që të mos ketë asndonjë prej jush zëmëre të-ligë pabesërie, që të ngrerë krye kundrë Perëndis' së-gjallë; ¹³ Po ngutni njëri jatërinë përdita, gjersa quhetë **dita** "Sot"; që të mos ashpëronetë ndonjë prej jush me të-gënjyerit' e fajit. ¹⁴ Sepse jemi bërë pjesëtarë të Krishtit, ndë mbajçimë shtrënguarë të-nisurit' e të-besuarit' gjer ndë funt; ¹⁵ Kur thuhetë, "Sot, ndë ndëgjofsh zën' e ati, mos ashpëroni zëmëratë t'uaj, si ndë pikëllimt." ¹⁶ Sepse ca veta, passi dëgjuanë, e pikëlluan' **atë**; po jo gjithë ata që duallë prej Egjyptësë me anë të Moisiut. ¹⁷ Edhe me cilët' uzëmërua dyzet vjet a jo me ata që fëjyenë, të-cilëvet eshtërat' u ranë ndë shkretëtirët? ¹⁸ Edhe për cilëtë bëri be se nukë dotë hyninë ndë të-prëjturit t'ati, veç se për ata që s'bindeshinë? ¹⁹ Edhe shohëmë se për pabesërinë nukë muntë të hynjëne.

Krye 4

¹ Letë kemi pra frikë, semos, gjersa mbetetë ndër ne të-zotuarë për të hyrë ndë të-prëjturit t'ati, duketë ndonjë prej jush se mbeti jashtë. ² Sepse edhe neve jemi ungjillëzuarë, sikundrë edhe ata; po nuk' u bëri atyre dobi fjala që dëgjuanë, sepse s'që bashkuarë me besë mb'ata që e dëgjuanë. ³ Sepse hymjë ndë të-prëjturit neve që besuamë, sikundrë ka thënë, "Përëndaj bëra be ndë zëmëratët t'ime, S'kanë për të hyrë ndë të-prëjturit t'im;" ndonëse punërat' e ati umbaruanë që kur se ungreh bota. ⁴ Sepse ka thënë ndë një vënt për të-shtattënë ditë kështu: "Edhe

uprëjt Perëndia mbë të-shtattënë **ditë** nga gjithë punërat' e tia". ⁵ Edhe ndë këtë **vënt** përsëri "S'kanë për të hyrë ndë të-prëjturit t'im."

⁶ Passi ka mbeturë pra të hynjënë ca veta nd'atë, edhe ata që uungjillëzuanë më përpara nukë hynë për të-pabindurit' **e tyre**, ⁷ Përsëri ndan një ditë, "Sot," dyke thënë me anë të Dhavidhit, pas kaqë kohe; sikundrë është thënë "Sot ndë dëgjofshi zën' e ati, mos ashpëroni zëmëratë t'uaj."

⁸ Sepse po t'i kishte përjitur' ata Jisuj **i Naviut**, nukë dotë kishte folurë pastaj për **një** tjtatërë ditë. ⁹ Mbetetë pra të-prëjturë për llauzin' e Perëndisë.

¹⁰ Sepse ay që hyri ndë të-prëjturit t'ati, edhe ay uprëjt nga punërat' e tia, sikundrë Perëndia nga të-tiatë.

¹¹ Letë përpiqemi pra të hymjë mb'ata të-prëjturë, që të mos bjerë ndonjë mb'atë shëmbëllesë të pabindjesë. ¹² Sepse fjal' e Perëndisë **është**' e-gjallë, edhe e punësë, edhe më e-prehëtë se çdo thikë me dy presje, edhe depërton gjer ndë të-ndarët të shpirtit edhe të frymësë, të nyjevet e të palcavet, edhe çquan kujtimet' e mendimet' e zëmëresë. ¹³ Edhe s'ka asndonjë kriesë që të mos jetë e-çfaqurë përpara ati, po të-gjitha **janë** lakuriq edhe të-sbuluara ndë syt t'ati, të-cilit neve i kemi për të dhënë fjalë.

¹⁴ Dyke pasurë pra një kryepriift të-math që depërtoj qiejtë, Jisunë, të Birin e Perëndisë, letë mbajmë rrefiminë **t'ënë**. ¹⁵ Sepse s'kemi kryepriift që nukë munt t'i vinjë keq për dobësitatë t'ona, po **kryepriift** që unga së-gjithash **posi ne**, përveç se nukë fëjeu. ¹⁶ Letë afëronemi pra me kuxim ndë front të hirit, që të marrëmë përdëllim, edhe të gjejmë hir për ndihmë ndë kohët të nevojësë.

Krye 5

¹ Sepse çdo kryepriift që merretë prej njerësve, vihetë **kryepriift** për njerëzitë mbë punëratë që kanë të bënëjënë me Perëndinë, që të bjerë dhurata e kurbanë për faje; ² Të-cilit munt t'i vinjë keq për ata që janë të-paditur' e të-gënyjerë; sepse edhe ay vetë është veshurë me dobësitë. ³ Edhe përëndaj ka detyrë, sikundrë për llauzinë, kështu edhe për vetëhen' e ti, të bjerë **kurban** për faje. ⁴ Edhe asndonjë nuk' e merr këtë nder prej vetëhes' së ti, po ay që thërritetë nga Perëndia, posi Aaroni. ⁵ Kështu edhe Krishti nuk' e lavduroj vetëhen' e ti që të bënëtë kryepriift, po ay që i foli, "Ti je Biri im, unë sot të kam pjellë." ⁶ Sikundrë edhe mbë tjetërë vënt thotë, "Ti **je** priift për gjithë jetënë pas regullës' së Melqisedhekut."

⁷ I-cili ndë ditt të mishit të ti, pasi pruri të-falura e të-lutura me klithmë të-fortë e me lot tek ay që muntte t'a shpëtonte atë nga vdekja, edhe udëgjua për të-druajurit' e ti **nga Perëndia**, ⁸ Ndonëse ishte bir, nxuri nga ato që pësoj të jet' i-bindurë. ⁹ Edhe si ubë i-sosurë, ubë ngajë për shpëtim të-përjetëshm mbë gjith' ata që i dëgjonjën' ati, ¹⁰ Dyke qën' i-quajturë nga Perëndia kryepriift pas regullës' së Melqisedhekut. ¹¹ Për të-cilinë kemi të themi shumë punëra, të-cilatë nukë sgdihenë lehtë me fjalë, sepse jeni bërë të-rëndë nga veshëtë **për të dëgjuarë**.

¹² Sepse, ndonëse sipas kohësë **që ka shkuarë** duhej të ishitë mësonjës, përsëri keni nevojë t'u mësonjë juve ndonjë stiqiat' e-para të fjalëvet të Perëndisë; edhe keni arriturë të keni nevojë për qumësht, e jo për ushqim të-shëndoshë.

¹³ Sepse kushdo që ushqehetë me qumësht, është' i-paprovuarshim ndë fjalët të drejtërisë; sepse është foshnje. ¹⁴ Po ushqimi i-fortë është për **njerës** të-sosurë, të-cilëtë me-qënë-që janë mësuarë kështu, i kanë ndjenjat' e tyre të-stërvitura për të çqarë të-mirën' e të-ligënë.

Krye 6

¹ Përëndaj si të lëmë kryet' e mësimiit të Krishtit, letë bihemi mbë të-mbaruarët, pa vënë përsëri themeli pendimi prej punërash të-vdekura, e besë mbë Perëndinë,

² Mësimi për pagëzime, e të të-vënurit të duarvet, e të të-ngjallurit të të-vdekurvet, e të gjyqit të-përjetëshm. ³ Edhe këtë dot'a bëjmë, ndë dhëntë lejë Perëndia; ⁴ Sepse është punë që s'bënetë ata që undriçuanë një herë, edhe ndjenë shijën' e dhurëtisë qiellore, edhe ubënë pjesëtarë të Frymës' së-Shënjtëruarë, ⁵ Edhe ndjenë shijën' e fjalës' së-mirë të Perëndisë, edhe të fuqivet të jetës' së-pritme, ⁶ Edhe pastaj urrëzuanë, të përtërihenë përsëri ndë pendim; sepse kryqëzonjënë përsëri ndë vetëhet të tyre të Birin' e Perëndisë, edhe e turpëronjënë.

⁷ Sepse dheu që pi shinë që bje shumë herë mbi atë, edhe pjell barëra të-dobishme për ata, për të-cilatë edhe punonetë, merr bekim nga Perëndia. ⁸ Po ndë nxjertë gjëmbe e murriza, **është'** i-paprovuarshim edhe afërë mallëkimit, fundi i të-cilit është të digjetë.

⁹ Po për ju, o të-dashurë, ndonëse flasëmë kështu, na është mbushurë mëndja, se **keni** më të-miratë gjërëra, të-cilatë janë bashkuarë me shpëtimnë. ¹⁰ Sepse Perëndia nuk' është i-shtrëmbërë, që të harronjë punënë t'uaj, edhe mundimin' e dashurisë që dëftyetë mb'emërin' e ati me shërbësënë që ubëtë e po u bëni shënjtorëvet. ¹¹ Edhe dëshërojmë që gjithësicili prej jush të dëftenjë gjithatë kujdes për të-vërtetuarët' e-plotë të shpresësë gjer ndë fundt; ¹² Që të mos bëhi të-përtuarshim, po të bëni si ata që trashëgonjënë të-zotuarëtë me anë të besës' e të zëmërës' së-gjerë.

¹³ Sepse Perëndia, kur i uzotua Avraamit passi s'kishte asndonjë më të-math, mbë të-cilinë të bënte be, bëri be mbë vetëhen' e ti, ¹⁴ Dyke thënë, "Vërtet dyke bekuarë dotë të bekonj, edhe dyke shumuarë dotë të shumonj." ¹⁵ Edhe kështu **Avraami**, dyke priturë me durim, fitoj të-zotuarëtë. ¹⁶ Sepse njerëzitë bëjnë be mbë më të-madhinë, edhe beja mbë ata është fundi i çdo kundrëfoljeje për të-vërtetuarë. ¹⁷ Kështu Perëndia, dyke dashurë të dëftenjë më tepërë mbë trashëgimtarët' e të-zotuarit' të-pakthyerit' e ëndës' së ti, vuri ndërmjetës benë, ¹⁸ Që me anë dy gjërëra të-pakthyerishme, ndë të-cilat është pun' e-pamundurë të gënjenjë Perëndia, të kemi ngushullim të-fortë neve që usulmë që të mbajmë shpresënë që kemi përpara; ¹⁹ Të-cilënë e kemi posi angurë të-shpirtit të-siguruarë e të-vërtetuarë, edhe që hyn mbë të-përbrëndëshmet të kurtinësë; ²⁰ Atje ku Krishti hyri për ne e na hapi udhënë, passi ubë kryeprift pas regullës' së Melqisedheku.

Krye 7

¹ Sepse ky Melqisedheku, mbreti i Salimit, prift i fort të-lartit Perëndi, i-cili upoq me Avraaminë, kur kthenej prej të-gririt të mbretërvet, edhe e bekoj; ² Të-cilit Avraami i ndau edhe të-dhjetët nga gjithë **plaçkatë**, (i-cili më përpara përketenëtë mbret drejtërie, edhe pastaj edhe mbret i Salimit, që do me thënë mbret paqtimi,) ³ Pa atë, pa mëmë, pa gjenealogji, pa pasuri as të nisurë ditsh, as funt jete, po i-përgjajturë me Birin' e Perëndisë, mbetetë prift për gjithënjë.

⁴ Pa mendohuni sa i-math **ishte** ky, të-cilit Avraami kryeati i dha edhe të dhjetët nga plaçkatë. ⁵ Edhe nga të bijt' e Leviut ata që marrënë priftërinë, kanë porosi të marrënë pas nomit të-dhjetët nga Ilauzi, do-me-thënë nga vëllezërit' e tyre, ndonëse kanë dalë nga mezi i Avraamit; ⁶ Po ay që nuk' e kishte gjenealogjinë nga ata mori të-dhjetët nga Avraami, edhe bekoj atë që kishte të-zotuarëtë. ⁷ Edhe pa ndonjë kundrëfjalë m'i-vogëli bekonetë nga m'i-madhi.

⁸ Edhe këtu njerës të-morçim marrënë të-dhjetta; po atje **merr të-dhjetta** ay që dëshmonetë se rron. ⁹ Edhe që të them kështu, me anë të Avraamit edhe Leviu, që merr të-dhjetta, dha të-dhjetta. ¹⁰ Sepse ishte edhe ndë mest të t'et, kur upoq me atë Melqisedheku.

¹¹ Po të ishte pra të-mbaruarëtë me anë të priftërisë Levitike, (sepse Ilauzi mbi atë mori nomnë), ç'nevojë më ishte të ngrihetë tjetërë prift pas regullës' s'Aaronit?

¹² Sepse kur ndërronetë priftëria, prej nevoje bënë të edhe ndërrim nomi. ¹³ Sepse ay, për të-cilinë thuhet këto, ishte prej tjetërë fare, prej së-cilësë asndonjë s'i qe afëruarë theroresë. ¹⁴ Sepse është gjë e-çfaqurë, se Zoti ynë lindi nga Judha, mbë të-cilënë farë asgjë për priftëri nukë foli Moisiu. ¹⁵ Po edhe shumë më tepërë është e-çfaqurë, sepse pas shëmbëllimit të Melqisedhekut ngrihetë tjetërë prift, ¹⁶ I-cili nuk' ubë pas nomit të porosis' së mishit, po pas fuqis' së jetësë që s'ka funt. ¹⁷ Sepse dëshmon, dyke thënë, "Se ti je prift për gjithë jetënë pas regullës' së Melqisedhekut."

¹⁸ Sepse porosia e-parë bje poshtë, kur është e-dobëtë edhe e-padobishime; ¹⁹ (Sepse nomi nukë mbaroj asndonjë farë pune;) po kalli një shpresë më të-mirë, me anë të së-cilësë i afëronemi Perëndisë.

²⁰ Edhe me-qënë-që nuk' **ubë prift** pa të-bërë be; ²¹ (Sepse ata qenë bërë priftër pa të-bërë be, po ky me të-bërë be, m'anë të ati që i tha ati, "Zoti bëri be, edhe nukë dotë pendonetë, Ti je prift për gjithë jetënë pas regullës' së Melqisedhekut;")

²² Kaqë sa i **njëj** dhjate më së-lartë ubë dorëzënës Jisuj.

²³ Edhe ata qenë bërë priftër më shumë **se njëj**, sepse ndaloneshinë prej vdekjesë të mbetenë për gjithënjë; ²⁴ Po ky, pasi mbetetë për gjithë jetënë, ka priftërinë të-pandërruarshime. ²⁵ Përandaj edhe munt t'i shpëtonjë fare ata që afëronenë për anë Perëndisë me anë t'ati, sepse gjithënjë rron që të lajmësonjë për ata.

²⁶ Sepse i-këitillë kryeprift duhej për ne, shënjt, i-pafajm, i-pazhyerë, i-ndarë veç nga fajtorët e, edhe i-bërë më i-lartë se qiejtë; ²⁷ I-cili nukë ka përdita nevojë, si ata kryepriftëritë, të bjerë kurbanë më përpara për fajet' e ti, **edhe** pastaj për ata të llauzit; sepse këtë e bëri një herë, kur pruri **kurban** vetëhen' e ti. ²⁸ Sepse nomi vë kryepriftër njerës që kanë dobësirë; po fjala e të-bërit be që ubë pastaj nomit **vuri** Birinë, i-cili është i-mbaruarë për gjithë jetënë.

Krye 8

¹ Edhe përmbledhja e atyreve që themi është **këjo**, Kemi një të-tillë kryeprift, i-cili ndënjë ndë të-djathtë të fronit të madhërisë ndë qiejtë, ² **edhe është shërbëtuar** i shënjtëroresë, edhe i tendës' së-vërtetë të-cilën' e nguli Zoti, e jo njeri.

³ Sepse çdo kryeprift vihetë që të bjerë dhurëira e kurbanë; përandaj **është** nevojë të ketë edhe ky diç që t'a bjerë kurban. ⁴ Sepse ndë ishte mbi dhet, nukë dot' ishe prift, sepse janë priftëritë që bjenë dhurëiratë pas nomit; ⁵ Të-cilëtë punonjënë pas shëmbëllës' edhe pas hies' së qiellorevet, sikundrë i qe folurë Moisiut, kur kishte për të ndërtuarë tendënë; sepse "Shiko," thotë, "t'i bënëj të-gjitha pas formësë që t'udëfye tyj ndë malt." ⁶ Po ndashti Krishti mori një shërbesë kaqë më të-çquarë, sa është edhe lajmës i një dhjate më së-mirë, e-cila ubë nom përmbi të-zotua më të-mira.

⁷ Sepse ndë ishte pa palavi ajo e-para, nukë dotë kërkonej vënt për të-dytënë.

⁸ Sepse **Perëndia** dyke qërtuarë ata thotë, "Ja tek po vijnë dit, thotë Zoti, edhe dotë bënëj një dhjatë të-re me shtëpin' e Israilit edhe me shtëpin' e Judhësë; ⁹ Jo pas dhjatës' që bëra me atërit' e atyre atë ditë që i rroka ata prej dore, që t'i nxirjam ata prej dheut të Egjyptësë; sepse ata nukë qëndruanë ndë dhjatët t'ime, edhe unë s'i vura re ata, thotë Zoti. ¹⁰ Sepse këjo **është** dhjata që dotë bënëj me shtëpin' e Israilit pas atyre ditve, thotë Zoti, Dotë vë nomet' e mi ndë mëndjet t'atyre, edhe dot' i shkruanj ata mbi zëmërat t'atyre, edhe dotë jem tek ata **për** Perëndi, edhe ata dotë më jenë **për** llaus. ¹¹ Edhe nukë dotë mësonjënë gjithësicili vëllan' e ti, dyke thënë, Njih Zotinë; sepse të gjithë dotë më njohënë, që prej të-vogëlit t'atyre e gjer mbë të-madhin' e atyre. ¹² Sepse dotë jem i-përdëlllyershim mbë paudhërit' e atyreve, edhe nukë dotë kujtonj më fajet' e atyreve edhe panomit' e atyreve."

¹³ Dyke thënë “të-re” e vjetëroj të-parënë; edhe ajo që vjetëronet’ e mblaketë është afërë prishjesë.

Krye 9

¹ Kishte pra edhe tenda e-parë urdhëre lutje-je, edhe shënjtërorenë prej kësaj bote; ² Sepse undërtua tend’ e-parë, ndë të-cilët ishte edhe kandileri, edhe truveza, edhe parëvënja e bukëvet, e-cila **tendë** thuhetë Shënjtërore. ³ Edhe pas kur-tinës’ së-dytë **ishte** tenda që thuhetë Shënjtërore e Shëntëroreve, ⁴ E-cila kishte një tymtore të-artë, edhe arkën’ e dhjatësë të-mbuluarë rreth nga të-gjithë anëtë me ar, ndë të-cilët ishte shtëmba e-artë që kishte mannënë, edhe shkopi i Aaronit që biu, edhe dërrasat’ e dhjatësë; ⁵ Edhe përsipër’ asaj ishinë Qeruvimet’ e lavdisë që i lëshoninë hie fronit të përdëllimit; për të-cilatë nuk’ është ndashti nevojë të themi hollë hollë.

⁶ Edhe tek ishinë këto ndërtuarë kështu, ndë të-parët tendë gjithënjë hynjënë priftëritë që bënënjë lutjetë; ⁷ Po ndë të-dytët një herë ndë vitt **hyn** vetëmë kryepriifti, jo pa gjak, të-cilin’ e bje **kurban** për vetëhen’ e ti edhe për fajet’ e llauzit që i bënënjë nga paditja; ⁸ Edhe këtë e dëftente Frym’ e-Shënjtëruarë, se edhe s’ishte çfaqurë udha mbë Shënjtëroren’ e Shënjtërorevet, sepse tend’ e-parë edhe po qëndronte; ⁹ E-cila ishte formë për kohën’ e atëhershime, kur bininë dhurëtira e kurbanë, të-cilatë nukë muntninë t’a bëninë të-sosurë nga dërgjegja atë që lutej, ¹⁰ Se-pse ishinë urdhëruarë vetëmë për të-ngrëna e për të-pira e për ç’do farë të-larash, e për urdhëre mishi, gjer mbë kohët të të-ndrequrit.

¹¹ Po si erdhi Krishti, kryepriifti i të-miravet që kanë për të ardhurë me anë të më së-madhes’ e më së-mbaruarësë tendë, që s’është bërë me dorë, do-me-thënë, **që s’është** prej kësaj kriese, ¹² As me anë gjaku cjepsh e viçash, po me anë të gjakut të ti hyri një herë ndë Shënjtëroret **të Shënjtërorëvet**, edhe fitoj çpërblim të-përje-tëshm. ¹³ Sepse ndë qoftë se gjaku i demavet e i cjepvet, edhe hiri i mëshqerësë që përskat të-pëgërëtë, shënjtëron për pastrimin’ e mishit, ¹⁴ Sa më tepërë gjaku i Krishtit, i-cili me anë të Frymës’ së-përjetëshme pruri vetëhen’ e ti **për kurban** pa palavi te Perëndia, dotë pastronjë ndërgjegjenë t’uaj nga punëra të-vdekura, që të lusni Perëndin’ e-gjallë?

¹⁵ Edhe përاندaj është mestar i një dhjate së-re, që, me anë të vdekjesë që ubë për çpërblimin’ e të-shkelurit të porosivet ndë kohët të dhjatës’ së-parë, të marrënë ata që janë thërriturë të-zotuarët’ e trashëgimit të-përjetëshm. ¹⁶ Sepse atje ku ka dhjatë është nevojë të ketë vdekje t’ati që bëri dhjatënë; ¹⁷ Sepse dhjata ka fuqi mb’ata që kanë vdekurë; sepse kurrë s’ka fuqi gjersa rron ay që bëri dhjatënë. ¹⁸ Përاندaj as e-para nukë qe vërtetuarë pa gjak; ¹⁹ Sepse passi ufol prej Moisiut çdo porosi pas nomit mbë gjithë llauzinë, mori gjakun’ e viçërvet e të cjepvet, bashkë me ujë e me lesh të-kuq e me hyssop, e përskati edhe atë vivilinë e gjithë llauzinë, ²⁰ Dyke thënë, “Ky është gjaku i dhjatësë, që urdhëroj Perëndia mbë ju.” ²¹ Edhe gjithashtu përskati me gjak edhe tendën’ edhe gjith’ enët’ e shërbesësë. ²² Edhe po-thua me gjak të-gjitha qëronenë pas nomit, edhe pa derdhurë gjak s’ka ndjesë **fajesh**.

²³ Ishte nevojë pra format’ e qiellorevet të qëronenë me këta, po qielloretë me kurbanë më të-mirë se këta. ²⁴ Sepse Krishti nukë hyri ndë shënjtërore të-bëra me dorë, **që janë** kundrëforma të të-vërtetavet, po ndë qiell vetë, që të duketë ndashti përpara Perëndisë për ne; ²⁵ As të bjerë **kurban** vetëhen’ e ti shumë herë, sikundrë kryepriifti hyn ndë shënjtëroret vit për vit me gjak të-huaj; ²⁶ (Sepse **atëhere** duhej shumë herë të pësonte qëkur se ufillua bota;) po ndashti një herë ndë funtt të jetëvet uçfaq, që të prishnjë fajinë me anë të kurbanit të vetëhes’ së ti. ²⁷ Edhe sikundrë është urdhëruarë për njerëzitë një herë të vdesënë, edhe pastaj është

gjyqi; ²⁸ Kështu edhe Krishti, pasi një herë u pruri **kurban** që të ngrerë fajet' e shumëve, dotë duketë për-së-dyti pa faj ndër ata që e presënë për shpëtim.

Krye 10

¹ Sepse nomi, dyke pasurë një hie të të-miravet që kishinë për të ardhurë e jo atë figurën' e gjërëravet, s'munt kurrë me anë të gjithatyre kurbanëve, që bjenë vit për vit përherë, të bënë të-sosurë ata që afëronenë. ² Sepse atëhere dotë kishinë pushuarë së pruri kurbanë, sepse lutësitë, si të qëroneshinë një herë, nukë dotë kishinë më asdonjë ndërgjegje fajesh. ³ Po nd'ata **bënetë** kujtim fajesh vit për vit. ⁴ Sepse është **gjë** e-pamundurë gjak demash e cjepsh të heqnjë faje. ⁵ Përandaj, dyke hyrë ndë botët, thotë, "Kurban e dhuratë nukë deshe, po bëre gati për mua trup. ⁶ **Kurbanë** të-gjithëdjegurë edhe **të-prura** për faj nukë pëlqeve. ⁷ Atëhere thashë, Na tek po vinj, (ndë ballët të vivlisë është shkruarë për mua,) për të bërë, o Perëndi, dashurimnë t'ënt." ⁸ Passi tha më sipërë, "Se kurban edhe dhuratë, edhe të-gjithëdjegura edhe **të-prura** për faj nukë deshe, as nuk' i pëlqeve," (të-cilatë bihenë pas nomit,) ⁹ Atëhere tha, "Na tek po vinj, për të bërë, o Perëndi, dashurimnë t'ënt." Heth tej të-parënë, që të qëndronjë të-dytënë. ¹⁰ Prej këti dashurimi jemi shënjtëruarë me anë të të-prurit kurban të trupit të Jisu Krishtit që **ubë kurban** një herë **për gjithë**.

¹¹ Edhe çdo prift rri përdita dyke shërbyerë, edhe bje shumë herë gjithata kurbanë, të-cilatë kurrë nukë muntnjë të heqënë faje. ¹² Po ay, pasi pruri një kurban për faje, ndënji për gjithënjë ndë të-djathtë të Perëndisë, ¹³ Dyke priturë paskëtaj gjersa të vihenë armiqt' e ati ndënëkëmbët të këmbëvet t'ati, ¹⁴ Sepse me një dhuratë bëri të-sosurë për gjithënjë ata që shënjtëronenë.

¹⁵ Po edhe frym' e-Shënjtëruarë dëshmon mbë ne; sepse pasi pat thënë më përpara, ¹⁶ "Këjo **është** dhjata që dotë bënj mb'ata pas atyre ditve, thotë Zoti, dotë vë nomet' e mi ndë zëmërat t'atyreve, edhe dot' i shkruanj ata ndë mëndjet t'atyreve." ¹⁷ **Shtoj**, "edhe fajet' e atyreve edhe paudhërit' e atyreve nukë dot' i kujtonj më." ¹⁸ Edhe kur ka ndjesë të këtyreve, nukë ka më dhuratë për faj.

¹⁹ Dyke pasurë pra, o vëllezër, sy të hymë ndë shënjtëroret me anë të gjakut të Jisujt, ²⁰ Me anë të një udhe së-re edhe së-gjallë, të-cilënë e hapi prift ne me anë të kurtinësë, do-me-thënë, të mishit të ti, ²¹ Edhe **dyke pasurë** një prift të-math mbi shtëpit të Perëndisë, ²² Let' afëronemi me zëmërë të-vërtetë e me besë të-mbaruarë, dyke pasurë zëmëratë t'ona të-qëruara prej ndërgjegjeje së-ligë; ²³ Edhe, dyke pasurë trupinë të-larë me ujë të-kulluarë, letë mbajmë rrëfimin' e shpresësë të-patundurë; sepse besëtar është ay që uzotua; ²⁴ Edhe letë kujdesemi njëri për tjetërinë, dyke nguturë ndë dashuri e ndë punëra të-mira; ²⁵ Edhe letë mos lëmë të-mbledhuritë t'anë bashkë, sikundrë është zakon mbë ka **veta**, po të ngutimë njëri tjetërinë; edhe kaqë më tepërë, sa shihni ditënë që po afëronetë.

²⁶ Sepse ndë fejefshimë neve dyke dashurë, pasi muarmë të-njohurit' e së-vërtetësë, nukë mbetetë më kurban për faje; ²⁷ Po një të-priturë gjyqi të-frikshim, edhe **një** të-ndezurë zjarri, i-cili ka për të ngrënë ata që janë kundrë. ²⁸ Ndë shkeltë ndonjë nomin' e Moisiut, pa përdëllim përpara dy a tre dëshmitarëve vritetë; ²⁹ Sa më të-keq mundim, u duketë juve, se dotë heqë ay që ka shkelurë me këmbë të Birin' e Perëndisë, edhe e ka numëruarë si **gjë** të-pëgërë gjakun' e dhjatësë, me të-cilinë ushënjtërua, edhe ka sharë frymën' e hirit? ³⁰ Sepse e dimë atë që ka thënë, "Çpagimi **është** imi, unë kam për të çpaguarë, thotë Zoti." Edhe përsëri, "Zoti dotë gjykonjë llauzin' e ti." ³¹ **Pun'** e-frikshime **është** të bjerë njeriu ndër duart të Perëndisë së-gjallë.

³² Bini ndër mënt **ato** ditt' e-para, ndë të-cilat, pasi undriçuatë, duruatë të-madhe luftë të-hequrash; ³³ Kur, dyke ubërë lodrëti **prej botësë** me të-shara

e me shtrëngime; kur, dyke ubërë pjesëtarë t'atyreve që pësonjën të këtillatë.
³⁴ Sepse treguatë dhëmbje **për mua** ndë të-lidhurat të mia, edhe të-rrëmbyerët' e kamjesë s'uaj e prittë me gëzim, dyke diturë, se keni për vetëhenë t'uaj ndë qiejt një pasje më të-mirë e të-qëndruarshime. ³⁵ Mos e humpni pra kuximinë t'uaj që ka për të dhënë çpagim të-math.

³⁶ Sepse ju keni nevojë për durim, që të bëni dashurimn' e Perëndisë, edhe të merrni të-zotuarëtë. ³⁷ "Sepse edhe fort pakëzë kohë, **edhe** dotë vinjë ay që vjen, edhe nukë dotë mënonjë." ³⁸ "Edhe i-drejti dotë rronjë prej besësë;" edhe "ndë uheqtë **ndonjë** prapa, shpirti im nukë gjen pëlqim mb'atë." ³⁹ Po neve nukë jemi nga ata që hiqenë prapa për humbje, po nga ata që besonjënë për shpëtim të-shpirtit.

Krye 11

¹ Edhe besa është të-qënurë të gjërërave që shpërehenë, dëftesë e punërave që nukë shihenë.

² Sepse me anë të kësaj muarnë dëshmim **të-mirë** të-moçimitë.

³ Me anë të besësë kupëtojmë se jetët' undërtuanë me fjalën' e Perëndisë, kaqë sa ato që shihenë nuk' ubënë prej **gjërërave** që dukenë.

⁴ Me anë të besësë Abeli i pruri Perëndisë më të mirë kurban se Kaini, me anë të së-cilësë mori dëshmim për dhuratat' e ati; edhe me anë t'asaj, ndonëse vdiq, edhe po flet.

⁵ Me anë të besësë Enohu undërrua vëndit, që të mos shohë vdekje, "edhe nukë gjënde, sepse Perëndia e ndërroj vëndit;" sepse më përpara se të ndërrohej vëndit kishte dëshmim, se i kishte pëlqyerë Perëndisë. ⁶ Edhe pa besë është pun' e-pamundurë t'i pëlqenjë **njeriu ati**; sepse ay që afëronetë te Perëndia duhetë të besonjë, se është, edhe se bënetë pagë-dhënës mb'ata që e kërkonjënë atë.

⁷ Me anë të besësë i udëfytë Noesë nga Perëndia për ato **punëra** që edhe nukë shiheshinë, edhe si ufrikësua, ndërtoj një arkë për shpëtim të shtëpis' së ti; me anë të së-cilësë dënoj botënë, edhe ubë trashëgimtar i drejtërisë që **është** me anë të besësë.

⁸ Me anë të besësë ubint Avraami, kur uthërrit të dalë mb'atë vënt, të-cilinë kishte për të marrë për trashëgim, edhe doli pa diturë se ku vete. ⁹ Me anë të besësë vate e ndënji ndë dhet të të-zotuarit si **mbë një** dhe të-huaj, edhe ndënji ndë tenda, bashkë me Isaakun' e me Jakovinë bashkëtrashëgimtarët' e gjithati të-zotuari;

¹⁰ Sepse priste qytetinë që kishte themelitë, mjeshtër edhe ndërtestar i të-cilit është Perëndia.

¹¹ Me anë të besësë edhe ajo Sarra mori fuqi të bënetë me barrë, edhe, ndonëse i kishte shkuarë koha e moshësë, polli, sepse e numëroj të besësë atë që i uzotua.

¹² Përandaj edhe prej një **njeriu**, edhe këtij gati për të vdekurë, lintnë **kaqë shumë njerës** sa yjt' e qiellit nga shumica, edhe posi rëra e-panumëruarë që është ndë buzët të detit.

¹³ Këta të-gjithë vdiqnë më besë, pa marrë të-zotuarëtë, po i panë ato për-së-largu, (edhe uvërtetuanë për ato,) edhe i përshëndoshnë **ato**, edhe rrëfyanë se janë të-huaj edhe t'ardhurë mbi dhet. ¹⁴ Sepse ata që flasënë të-këtilla, dëftënjënë se kërkonjënë atdhe. ¹⁵ Edhe ndë e mbaninë mënt atë **atdhe**, prej të-cilit patnë dalë, dotë gjeninë kohë të ktheneshinë **atje**. ¹⁶ Po ndashti dëshëronjënë **një atdhe** më të-mirë, do-me-thënë, qielluar; përandaj Perëndisë nuk' i vjen turp të quhetë Perëndi i atyreve; sepse bëri gati për ata qytet.

¹⁷ Me anë të besësë Avraami, kur provonej, pruri Isakunë **për kurban**; edhe ay që pat priturë të-zotuarëtë pruri për **kurban birin'** e ti të-vetëmlindurë, ¹⁸ Mbë të-cilinë që folurë "Se mbë Isaakunë dotë quhetë fara jote;" ¹⁹ Dyke menduarë, se

Perëndia munt të ngjallnjë edhe prej së-vdekurish; prej të-cilëvet edhe e mori atë prapë me të-përgjajturë.

²⁰ Me anë të besësë Isaaku bekoj Jakovin' edhe Isafinë për **punëratë** që kishinë për të-ardhurë.

²¹ Me anë të besësë Jakovi dyke vdekurë bekoj sicilin' e bijvet të Josifit, “edhe ufal **dyke pshteturë** mbi majët të shkopit të ti.”

²² Me anë të besësë Josifi dyke vdekurë përmëndi për të-dalët' e bijvet të Israilit **nga Egjypta**, edhe porositi për eshtërat' e tia.

²³ Me anë të besësë Moisiu, si lindi, ufsheh tre muaj prej prindërvet të ti, sepse panë se çuni ishte i-bukurë; edhe nuk' utrëmpnë nga urdhëri i mbretit. ²⁴ Me anë të besësë Moisiu, si ubë i-math, mohoj të thuhetë i bir' i së bijjes' së Faraonit; ²⁵ sepse sgjodhi më tepërë të heqë keq bashkë me Ilauzin' e Perëndisë, se të ketë dëfrim faji për pakëzë kohë; ²⁶ Dyke numëruarë dhunën e Krishtit për më të-madhe pasje se thesarëtë ndë Egjyptë; sepse shikonte ndë çpagimt. ²⁷ Me anë të besësë la Egjyptënë pa pasurë frikë për zëmëratën' e mbretit; sepse qëndroj posi dyke parë të-padukurinë. ²⁸ Me anë të besësë bëri pashkënë edhe të-përskaturit' e gjakut, që të mos i ngiste ata ay që prishte të-parëlinduritë.

²⁹ Me anë të besësë shkuanë ndëpër Dett të-Kuq posi ndëpër tokë; të-cilinë kur e provuanë Egjyptianëtë, umbytnë.

³⁰ Me anë të besësë ranë muret' e Jerihosë, si uqerthëlluanë shtatë herë.

³¹ Me anë të besësë kurva Rahabë nukë humbi bashkë me ata që s'bindeshinë, pasi priti përgjonjësitë me paqtim.

³² Edhe ç'të them më? Sepse nukë dotë më arrinjë koha të tregonj për Gjedheoninë, e për Barakunë, e për Sampsoninë, e për Jefthaenë, për Dhavidhinë e për Samuilin' e për profitëritë; ³³ Të-cilëtë me anë të besësë muntënë mbretëriara, punuanë drejtëri, fituanë të-zotuarëtë, thurnë gojë leonësh, ³⁴ Shuanë fuqin' e zjarrit, shpëtuanë nga gojë' e thikësë, muarnë fuqi nga dobësiratë, ubënë të-fortë ndë luftë, thyenë ushtërirat' e të-huajvet; ³⁵ Gra muarnë të-vdekurit' e tyre të-ngjallurë; e të-tjerë umunduanë, sepse nukë pritnë shpëtiminë, që të fitoninë **një** të-ngjallurë më të-mirë; ³⁶ E të-tjerë uprovuanë me të-përqeshura e me të-rrahura, po edhe me të-lidhura e me burk; ³⁷ Uvranë me gurë, usharruanë, unganë, vdiqnë prerë prej thike; vininë vënde mbë vënde **veshurë** me lëkurë dhësh, e me lëkurë dhish, dyke pasurë nevojë, dyke pasurë shtrëngime, dyke hequrë keq, ³⁸ (**Ata** për të-cilëtë bota nuk' ishte e-vëjyerë;) dyke shkuar' andej e këtej ndëpër shkretëtira e ndëpër male e ndëpër shpella e ndëpër vërat të dheut.

³⁹ Edhe këta të-gjithë, ndonëse muarnë dëshmim **të-mirë** me anë të besësë, nukë muarnë të-zotuarëtë; ⁴⁰ Sepse Perëndia pat urdhëruarë që përpara një gjë më të-mirë për ne, që të mos bënenë të-sosurë pa neve.

Krye 12

¹ Andaj edhe neve, rrethuarë prej një kaqë **së-madhe** reje dëshmimtarësh, letë hethmë tej çdo barrë edhe fajinë që **na** pushton **kaqë** lehtë, edhe me durim letë sullemi ndë udhët që është përpara nesh, ² Dyke shikuarë mbë Jisunë që **është** kryet' edhe fundi i besësë, i-cili për gëzimnë që ishte përpara ati duroj kryqnë, pa zënë për gjë turpjenë, edhe ndënji ndë të-djathtët të fronit të Perëndisë. ³ Sepse kujtoni atë që duroj prej fajtorevë të-këtitillë kundërfolje mbë vetëhen' e ti, që të mos lodhi dyke udobëtuarë ndë shpirtërat' t'ujaj.

⁴ Ju edhe s'keni qëndruarë gjer mbë gjak, dyke luftuarë kundër fajit; ⁵ Edhe keni harruarë këshillënë, që posi bijve u flet juve, **dyke thënë**, “Biri im, mos hith tej mundimin' e Zotit; mos e hump zëmërenë, kur qërtoneh prej ati. ⁶ Sepse atë që do Zoti e mundon, edhe rreh çdo bir që pret përënë vetëhesë.” ⁷ Ndë durofshi

mundiminë, Perëndia silletë mbë ju, posi mbë bij; sepse cili është ay bir që s'e mundon i ati? ⁸ Po ndë jeni pa mundim, mbë të-cilinë ubënë pjesëtarë të-gjithë, atëhere jeni doçër, e jo bij. ⁹ Pastaj atëritë t'anë pas mishit i kishimë mundonjës, edhe i nderonim' ata; a nukë dot'i unjmë kryetë shumë më tepërë Atit të frymavet, edhe të rrojme? ¹⁰ Sepse ata **na** mundoninë për pak dit, sipas pëlqimit të tyre; po ay për të-mirënë **t'ënë**, që të bënemi pjesëtarë të shënjtëris' s'ati. ¹¹ Edhe çdo mundim ndashti nukë duketë se bje gëzim, po hidhërim; po pastaj u ep pemë pëqimi prej drejtërie atyreve që janë stërviturë me anë t'ati. ¹² "Përandaj forconi duart' e-dobëtuara edhe gjunjët' e-këputurë," ¹³ Edhe "bën-u-ni këmbëvet t'uaj udhë të-drejta," që të mos dalë jashtë udhësë ajo që është e-çalë, po më tepërë të shëronetë.

¹⁴ Kërkoni paqtim me të-gjithë, edhe shënjtëriminë, pa të-cilinë asndonjë nukë ka për të parë Zotinë; ¹⁵ Dyke vënë re semos mbetetë ndonjë i-shterurë nga hiri i Perëndisë; "semos mbinjë ndonjë rrënj' e-hidhurë, e **u** trumbullon." edhe me anë të kësaj ndyrenë shumë **veta**; ¹⁶ Se mos ndodhetë ndonjë kurvar e i-ndyrë si Isafi, që shiti parëllindjet' e ti për një gjellë. ¹⁷ Sepse e dini, se edhe pastaj, kur deshi të trashëgonjë bekimnë, uhoth tej; sepse nukë gjeti vënt pendimi, ndonëse e kërkoi me lot.

¹⁸ Sepse nukë jeni afëruarë ndë mal që zihetë me dorë, e që digjetë me zjarr, edhe mbë vrërsirë, e mbë errësirë, e mbë thëllim, ¹⁹ E mbë zë trumbete, e mbë zë fjalësh, të-cilin' ata që e dëgjuanë ulutnë të mos u flitej më fjala atyreve; ²⁰ (Sepse nukë **muntninë të** duroninë urdhërinë, që "Edhe shtëzë ndë i pjektë malit, dotë vritetë me gurë, a dotë shëgjetonetë me shëgjetë;" ²¹ Edhe kaqë të-frikshim ishte të-dukuritë, **sa** Moisiu tha, jam fort i-frikësuarë edhe i-trëmburë); ²² Po uaferuatë ndë malt Sion, edhe ndë qytetë të Perëndis' së-gjallë, ndë qielloret Jeruslime, edhe ndë shumë mijëra ëngjëjsh, ²³ Ndë mbledhjet e ndë kishët të të-parëllindurëvet, të-cilëtë janë shkruarë ndë qiejt, edhe te Perëndia, gjykatësi i të-gjithëve, edhe te shpirtërat' e të-drejtëvet që janë bërë të-sosurë, ²⁴ Edhe te mestari i dhjatës' së-re Jisu, edhe ndë gjakt të të-përsaturit, që flet më mirë se ay i Abelit.

²⁵ Shikoni semos hiqni dorë nga ay që flet; sepse ndë mos shpëtuinë ata që hoqnë dorë nga ay që fliste **tek ata** mbi dhet, shumë më tepërë **nukë dotë shpëtojmë** neve, ndë i ktheshimë krahëtë ati **që flet** prej qiejvet; ²⁶ Zër' i të-cilit atëhere tundi dhenë; po ndashti uzotua, dyke thënë, "Unë edhe një herë dotë tunt jo vetëmë dhenë, po edhe qiellinë." ²⁷ Edhe këjo **fjalë** "Edhe një herë" dëften të-ndërruarët' e vëndit t'atyreve që tundenë, posi të-bëra **me dorë**, që të mbetenë ato që nukë tundenë. ²⁸ Përandaj passi marrëmë një mbretëri të-patundurë, letë mbajmë hirinë, me anë të të-cilit pëlqyershim t'adhurojmë Perëndinë, me nder e me të-druajturë. ²⁹ Se-pse "Perëndia ynë **është** zjarr që tret."

Krye 13

¹ Dashuria e vëllazërisë letë mbesë; ² Mos harroni dashurinë mbë të-huajtë; sepse me anë të kësaj ca pa diturë pritrnë ëngjëj ndë shtëpit të tyre. ³ Kujtoni të-lidhuritë, si të-lidhurë bashkë me ata; ata që heqënë keq, sikurse jeni edhe vetë ndë trupt **t'atyreve**. ⁴ Martesa letë jet' e-nderçime ndër të-gjithë, edhe shtrati i-paturpëruarë; sepse kurvarët' e pëgërësitë dot'i gjykonjë Perëndia. ⁵ Të-sjellatë t'uaj **letë jenë** pa lakmim ergjëndi; let' u jenë mjaft ato që keni ndashti; sepse ay ka thënë, "Nukë të kam për të lënë, as nukë kam për të hequrë dorë prej teje;" ⁶ Përandaj neve me kuxim letë themi, "Zoti është ndihmësi im, edhe nukë dotë kem frikë; ç'dotë më bënë njeriu?"

⁷ Kujtoni të-parëtë t'uaj, të-cilët' u folnë juve fjalën' e Perëndisë; besën' e atyre kini-e për shëmbëllë, dyke pasurë përpara syvet pemën' e të-sjellavet t'atyre.

⁸ Krishti **është** gjithay dje edhe sot, edhe ndë jetët të jetëve. ⁹ Mos bihi andej e këtej prej mësimesh të-ndryshm e të-huaj; sepse **është** mirë të forconetë zëmëra juaj me hir, **e** jo me të-ngrëna, ndër të-cilat sa ecnë nukë panë **ndonjë** dobi.

¹⁰ Kemi një therore, prej së-cilësë s'kanë pushtet të hanë ata që adhuronjënë ndë tendët. ¹¹ Sepse trupat' e atyre shtëzave, gjaku i të-cila-vet bihetë brënda ndë shënjtëroret prej kryepriutit për faj, digjenë jashtë fushatësë. ¹² Përandaj edhe Jisuj, që të shënjtëronjë llauzinë me anë të gjakut të ti, pësoj jashtë portësë.

¹³ Letë dalëmë pra tek ay jashtë fushatësë, dyke mbajturë dhunën' e ati. ¹⁴ Sepse nukë kemi këtu qytet që mбететë **përherë**, po kërkojmë atë që ka për të ardhurë.

¹⁵ Me anë t'ati pra letë biemë gjithënjë te Perëndia kurban lavdie, do-me-thënë, pemë buzësh, që rrëfenjënë emërin' e ati. ¹⁶ Edhe mos harroni të bëni mirë e t'u epni ndihmë **të-vobeqvet**, sepse mbë të këtillë kurbanë gjen pëlqim Perëndia.

¹⁷ Binduni ndë të-parët t'uaj, edhe dëgjo-i-ni; sepse ata rrinë sgjuarë për shpirtëratë t'uaj, sepse ata kanë për të dhënë fjalë; që t'a bënënjë këtë me gëzim, e jo dyke psherëtiturë; sepse këjo nuk' u bën dobi juve.

¹⁸ Faluni për ne; sepse na është mbushurë mëndja, se kemi ndërgjegje të-mirë, dyke dashurë të sillemi mirë mbë gjithë punërat. ¹⁹ Po më tepërë u lutemi juve t'a bëni këtë, që të kthenem ndër ju më çpejt.

²⁰ Edhe Perëndia i Paqtimit, i-cili ngriti prej së-vdekurish barin' e-math të dhënvet me anë të gjakut të dhjatës' së-përjetëshme, Zotinë t'ënë Jisu Krisht, ²¹ U bëftë juve të-sosurë mbë çdo punë të-mirë, që të bëni dashurimin' e ati, dyke punuarë ndër ju atë që është e-pëlqyerë përpara ati, me anë të Jisu Krishtit; mbë të-cilinë **qoftë** lavdia ndë jetët të jetëve. Amin.

²² Edhe u lutem juve, o vëllezër, duroni fjalën' e këshillësë; sepse me pak fjalë u shkrova juve.

²³ E dini se vëllaj Timotheu ulëshua **nga burgu**, më të-cilinë, ndë arthtë më çpejt, dot' u shoh juve.

²⁴ Ep-u-ni të-fala me shëndet gjithë të-parëvet t'uaj, edhe gjithë shënjtorëvet. U falenë me shëndet juve ata që janë nga Italia.

²⁵ Hiri **qoftë** me ju të-gjithë. Amin.